ECLI:LV:AT:2022:0519.11096073019.7.L
Lieta Nr. 11096073019, SKK-403/2022
Krimināllietu departaments

Latvijas Republikas Senāts
LĒMUMS
Rīgā 2022.gada 19.maijā

Tiesa šādā sastāvā: senatori Artūrs Freibergs, Inguna Radzeviča, Aivars Uminskis,

iepazinusies ar apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzību par Rīgas apgabaltiesas 2022.gada 23.februāra lēmumu, atzīst, ka ir pamats atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Apsūdzētais kasācijas sūdzībā lūdz atcelt Rīgas apgabaltiesas 2022.gada 23.februāra lēmumu un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.

Kasācijas sūdzībā norādīts, ka tiesa /pers. A/ darbības kļūdaini kvalificējusi pēc Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas. /pers. A/ uzskata, ka viņa darbības kvalificējamas pēc Krimināllikuma 128.panta, jo cietušais /pers. B/ agresīvi tuvojies un viņam bija pamats uzskatīt, ka cietušais var viņu apdraudēt. Apsūdzētais norāda, ka tikai tāpēc vienu reizi iesitis cietušam pa apakšžokli un vienu reizi iespēris.

Senāts konstatē, ka /pers. A/ kasācijas sūdzībā atkārtojis apelācijas sūdzības argumentus, kurus apelācijas instances tiesa izvērtējusi un motivēti noraidījusi.

Apelācijas instances tiesa atzinusi, ka apsūdzētais tiesiski un pamatoti atzīts par vainīgu pēc Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas. Apelācijas instances tiesa atsaukusies uz pirmās instances tiesas secināto, ka lietā nav iegūti objektīvi pierādījumi, ka cietušais /pers. B/ būtu uzbrucis apsūdzētajam /pers. A/ vai arī apdraudējis viņu.

Kriminālprocesa likuma 569.panta pirmā daļa noteic, ka pārsūdzēšana kasācijas kārtībā ir rakstveida kasācijas protesta vai sūdzības iesniegšana Augstākajā tiesā par tāda apelācijas instances tiesas nolēmuma tiesiskumu, kurš vēl nav stājies spēkā, nolūkā panākt tā atcelšanu pilnībā vai kādā tā daļā vai arī tā grozīšanu juridisku iemeslu dēļ. Minētā panta trešā daļa noteic, ka kasācijas instances tiesa pierādījumus lietā no jauna neizvērtē.

Senāts atzīst, ka atsauce kasācijas sūdzībā par nepareizu Krimināllikuma piemērošanu, kvalificējot noziedzīgu nodarījumu pēc Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas, nav saistīta ar Krimināllikuma normas nepareizu piemērošanu, bet gan ar /pers. A/ citādu pierādījumu vērtējumu, nekā tos ir vērtējusi apelācijas instances tiesa. Ņemot vērā minēto, Senāts atzīst, ka kasācijas sūdzība iesniegta ar mērķi panākt apelācijas instances tiesas nolēmuma atcelšanu nevis juridisku, bet faktisku iemeslu dēļ, kas ir pretrunā Kriminālprocesa likuma 569.pantam.

Kriminālprocesa likuma 573.[1] panta pirmā daļa noteic, ka kasācijas instances tiesa atsakās ierosināt kasācijas tiesvedību, ja kasācijas sūdzība vai protests neatbilst šā likuma 569., 571., 572.pantā un 573.panta pirmajā daļā minētajām prasībām vai ja kasācijas sūdzība vai protests iesniegts par tiesas nolēmumu, kas saskaņā ar likumu nav pārsūdzams.

Senāts atzīst, ka kasācijas sūdzība neatbilst Kriminālprocesa likuma 569.panta prasībām un ir konstatējams Kriminālprocesa likuma 573.[1] panta pirmajā daļā paredzētais pamats atteikumam ierosināt kasācijas tiesvedību.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 573.panta trešo un piekto daļu un 573.[1] panta pirmo daļu, tiesa

nolēma:

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.
Lēmums nav pārsūdzams.

A. Freibergs I. Radzeviča A. Uminskis